

Bijlage 1: Samenvatting van de ingediende innovatievoorstellen

Onderstaande ideeën zijn niet nieuw an sich, maar dankzij de grote druk op het systeem lukt het de consortia en de scholen tot op heden nog niet om (vernieuwing van) deze werkwijzen te bewerkstelligen. De daadwerkelijke, concrete, en op sommige onderdelen herijkte uitwerking ervan wordt dus gezien als iets vernieuwends in onze regio's.

1. Een vernieuwde werkwijze rondom versnelling instroom, doorstroom en uitstroom met benutting wachttijd

Het eerste voorstel omvat het beter benutten van de wachttijd door monitoring, ouderondersteuning en voorbereiding op zorg. Hierbij wordt het gezin ondersteund zodat het gezin actief bijdraagt aan herstel. Zorg moet minder als een service worden gezien en meer gericht zijn op duurzame verandering, met aandacht voor de complexe context waarin het gezin leeft. Door deze aanpak wordt zorg toegankelijker voor gezinnen die deze hard nodig hebben en minder snel ingezet voor lichte problematiek.

2. Een vernieuwde werkwijze rondom triage

Normaliseren (wat kunnen ouders en gezinnen zelf oplossen, dan wel waar is (extra) ondersteuning en zorg nodig) is gezien de enorme toename van de kosten per cliënt afgelopen decennium een must, gezien de bezuinigingen in het gemeentefonds. Daar staat een goede triage niet los van. Consortia hebben de ambitie en de verwachting dat de vernieuwing in de werkwijze omtrent triageren effect zal hebben op het sneller en nog objectiever signaleren van jongeren met een hoge urgentie. Zo kunnen ze deze jongeren legitiem eerder zorg verlenen, wat leidt tot betere inzet van jeugdzorgmiddelen (i.p.v. dat problematiek verergert en later meer en zwaardere zorg nodig is bijvoorbeeld). Dit plan is expliciet gericht op jeugdigen die al op de wachtlijst staan.

3. Een vernieuwde werkwijze rondom de integrale gezinsgerichte aanpak ter voorkoming van uithuisplaatsing

Dit innovatievoorstel introduceert een vernieuwde gezinsgerichte en domein breed geïntegreerde aanpak waarbij gezinnen met complexe problemen worden ondersteund. Vanuit deze aanpak wordt nauw samengewerkt met verschillende domeinen, zoals schuldhelpverlening, sociale zekerheid en de Wmo, en richt zich op het versterken van de autonomie van gezinnen.

De aanpak omvat ondersteuning door jeugdhulpverleners zoals systeemspecialisten en psychologen, met een focus op het herstellen van relaties en gezinsdynamiek. Een regievoerder bewaakt het proces. Het doel is om uithuisplaatsing te voorkomen en gezinnen te helpen duurzame stabiliteit te bereiken.

4. Een vernieuwde werkwijze rondom het verbinden van onderwijs en jeugdhulp, waarbij de focus komt te liggen op collectivisering

Dit innovatieve voorstel richt zich op de integratie van jeugdhulp en onderwijs binnen het gespecialiseerde onderwijs, met als doel kwetsbare jongeren effectief te ondersteunen. De leerlingen, die vaak gedrags-, opvoedings- en ontwikkelingsproblemen hebben, ervaren problemen in het reguliere onderwijs en hebben zowel intensieve onderwijsbegeleiding als jeugdhulp nodig. Momenteel worden deze twee vormen van ondersteuning apart geregeld, wat leidt tot versnippering en vertraging in de hulpverlening. Het nieuwe model streeft naar een geïntegreerde benadering waarbij jeugdhulp direct binnen de school wordt aangeboden, wat de samenwerking tussen onderwijsprofessionals en zorgverleners vergemakkelijkt. In dit innovatievoorstel staat collectieve bekostiging centraal, waarbij middelen vanuit de Jeugdwet, Wet langdurige Zorg (WLZ), de Zorgverzekeringswet (ZVW) en wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) worden gebundeld. Door de middelen vervolgens collectief voor de hele school ter beschikking te stellen, hoeft niet meer voor elk kind een individuele indicatie/beschikking/verwijzing te worden aangevraagd, maar komt er ruimte voor een beperkt aantal vaste hulpverleners op school die flexibel en efficiënt kunnen inspelen op wat kinderen nodig hebben. Hoewel collectieve bekostiging nog maar op een zeer beperkte schaal geïmplementeerd is, wijzen de eerste ervaringen uit dat de meerwaarde daarvan vrijwel direct merkbaar is.

Door specialistische hulp op school beschikbaar te stellen, worden problemen sneller gesignaleerd en opgelost, waardoor wachttijden verkort worden en ouders minder belast worden met administratieve processen. De

samenwerking tussen onderwijs en jeugdhulp zorgt voor een natuurlijk continuüm van zorg, wat de betrokkenheid van ouders vergroot en een consistente aanpak waarborgt. De pilot wordt uitgevoerd op twee pilotscholen (één in het VSO en één in het SBO/SO) en de IKC's¹.

¹ *Integraal Kind Centrum*